

1.

Iona, rebel la misiunea încredințată

¹ Cuvântul Domnului a fost către Iona, fiul lui Amitai:

² „Ridică-te și mergi la Ninive, cetatea cea mare, și strigă împotriva ei, căci răutatea lor s-a ridicat înaintea mea!”.

³ Iona s-a ridicat ca să fugă la Tarșiș, departe de fața Domnului. A coborât la Yafo, a găsit o corabie care mergea la Tarșiș, a dat prețul și a urcat în ea ca să meargă cu ei la Tarșiș, departe de fața Domnului.

⁴ Dar Domnul a stârnit un vânt puternic peste mare și a fost o vijelie puternică pe mare. Și corabia era gata să se sfărâme.

⁵ Marinarii au fost cuprinși de teamă și au strigat fiecare către dumnezeul său. Apoi au aruncat bagajele care erau în corabie ca să se ușureze de ele. Iona a coborât în partea [cea mai de jos] a navei, s-a culcat și a adormit.

⁶ S-a apropiat de el mai-marele marinarilor și i-a zis: „Pentru ce dormi? Ridică-te și invocă-l pe Dumnezeul tău! Poate că Dumnezeu se va gândi la noi și nu vom pieri”.

⁷ Și-au zis unul către altul: „Veniți să aruncăm sorții ca să aflăm din cauza cui este acest rău peste noi!”. Au aruncat sorții și sorții au căzut pe Iona.

⁸ Atunci ei i-au spus: „Fă-ne cunoscut din cauza cui este răul acesta peste noi! Care este ocupația ta, de unde vii, care este țara ta și din ce popor ești tu?”.

⁹ El le-a zis: „Sunt evreu și mă tem de Domnul Dumnezeu cerurilor care a făcut marea și uscatul”.

¹⁰ Bărbații au fost cuprinși de o teamă mare și i-au zis: „Ce ai făcut?”. Pentru că bărbații știau că fugea departe de fața Domnului, întrucât el le făcuse cunoscut.

¹¹ Ei i-au spus: „Ce să-ți facem ca să se potolească marea față de noi?”. Căci marea era din ce în ce mai violentă.

¹² El le-a zis: „Luați-mă și aruncați-mă în mare și marea se va liniști față de voi! Știu că din cauza mea este această vijelie împotriva voastră”.

¹³ Oamenii vâsleau ca să ajungă spre uscat, dar nu puteau, pentru că marea devenea din ce în ce mai violentă împotriva lor.

¹⁴ Ei au strigat către Domnul și au zis: „Te rugăm, Doamne, să nu pierim din cauza vieții acestui om și nu pune asupra noastră sânge nevinovat! Căci tu, Doamne, faci după cum îți place”.

¹⁵ Apoi l-au luat pe Iona și l-au aruncat în mare, iar marea s-a oprit din furia ei.

¹⁶ Oamenii au fost cuprinși de o mare teamă față de Domnul: au adus jertfe și au făcut voturi.

2.

Salvarea lui Iona

¹ Domnul a trimis un pește mare să-l înghită pe Iona și Iona a stat în pântecele peștelui trei zile și trei nopți.

² Iona s-a rugat Domnului Dumnezeului său din pântecele peștelui.

³ El a zis:

„L-am invocat pe Domnul din strâmtorarea mea și mi-a răspuns;
din adâncul locuinței morților am strigat,
și tu mi-ai auzit glasul.

⁴ Tu m-ai aruncat în adânc, în inima mării,
și un torent m-a învăluit:
toate talazurile și valurile tale au trecut peste mine.

⁵ Eu ziceam:

«Sunt alungat dinaintea ochilor tăi,
nu voi mai putea privi spre templul tău cel sfânt».

⁶ M-au înconjurat apele până la gât,
abisul m-a învăluit și trestia s-a împletit în jurul capului meu.

⁷ Am coborât până la temeliile munților;
zăvoarele pământului [s-au închis] în urma mea pentru totdeauna.
Dar ai ridicat viața mea din groapă,
Doamne Dumnezeul meu.

⁸ Când viața mea se ofilea în mine,
mi-am adus aminte de Domnul
și rugăciunea mea a ajuns la tine, în templul tău cel sfânt.

⁹ Cei care slujesc idoli ai deșertăciunii
îndepărtează bunătatea de la ei.

¹⁰ Dar eu, cu glas de laudă, îți voi aduce jertfă,
ce am promis voi împlini.
Mântuirea aparține Domnului”.

¹¹ Domnul i-a zis peștelui și el l-a vărsat pe Iona pe uscat.

3.

Convertirea cetății Ninive și iertarea divină

¹ Cuvântul Domnului a fost către Iona a doua oară.

² „Ridică-te, mergi la Ninive, cetatea cea mare, și vestește acolo vestea pe care ți-o spun eu!”.

³ Iona s-a ridicat și a mers la Ninive, după cuvântul Domnului. Ninive era o cetate foarte mare, cât trei zile de mers.

⁴ Iona a intrat în cetate; mergând o zi [întreagă], striga și zicea. „Încă patruzeci de zile și Ninive va fi distrus”.

⁵ Au crezut oamenii din Ninive în Dumnezeu: au vestit un post și s-au îmbrăcat cu sac de la cel mai mare până la cel mai mic dintre ei.

⁶ Cuvântul a ajuns la regele din Ninive. S-a ridicat de pe tronul său, și-a îndepărtat mantia de la el, s-a acoperit cu sac și s-a așezat pe cenușă.

⁷ A făcut să se strige și să se zică în Ninive un decret al regelui și al mai-marilor lui: „Niciun om și niciun animal din cireadă și din turmă să nu guste nimic, să nu pască și să nu bea apă.

⁸ Să se acopere oamenii și animalele cu sac și să-l invoce pe Dumnezeu cu putere, să se întoarcă fiecare de la calea lui cea rea și de la violența lui.

⁹ Cine știe dacă Dumnezeu nu se va întoarce și se va îndura? Poate se va întoarce da la mânia lui aprinsă și nu vom pieri”.

¹⁰ Dumnezeu a văzut faptele lor, că s-au întors de la calea lor cea rea, și a regretat răul pe care spusese că li-l va fi făcut și nu l-a mai făcut.

4.

Nemulțumirea profetului și răspunsul lui Dumnezeu

¹ Dar lui Iona i-a părut foarte rău și s-a înfuriat.

² El s-a rugat Domnului și a zis: „Vezi, Doamne, oare nu acesta era cuvântul meu când eram în țara mea și aveam de gând să fug la Tarșiș? Căci știam că tu ești îndurător și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și regreți răul.

- ³ Acum, Doamne, ia viața de la mine, căci e mai bine să mor decât să fiu viu!”.
- ⁴ Domnul i-a zis: „Este oare bună furia ta?”.
- ⁵ Iona a ieșit din cetate și s-a așezat la est de cetate. Și-a făcut o colibă și a stat sub ea, la umbră, ca să vadă ce va fi cu cetatea.
- ⁶ Domnul Dumnezeu a făcut să crească un ricin care a crescut peste Iona, să facă umbră deasupra capului lui și să-l elibereze de [starea] sa rea. Iona s-a bucurat foarte mult pentru ricin.
- ⁷ Dumnezeu a trimis un vierme la revărsatul zorilor; [acesta] a ros ricinul, care s-a uscat.
- ⁸ Când a răsărit soarele, Dumnezeu a trimis un vânt arzător de la răsărit. Soarele lovea capul lui Iona și [acesta] a leșinat. Atunci a cerut să moară și a zis: „E mai bine să mor decât să fiu viu!”.
- ⁹ Dumnezeu i-a zis lui Iona: „Faci bine că te mâinii pentru un ricin?”. Și el a spus: „Da, fac bine că mă mâinii până la moarte”.
- ¹⁰ Domnul i-a zis: „Ție ți este milă de un ricin pentru care nu ai muncit și pe care nu l-ai crescut, care într-o noapte a răsărit și într-o noapte a pierit”.
- ¹¹ Iar mie să nu-mi fie milă de Ninive, cetatea cea mare, în care sunt mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni care nu știu care-i stânga și care-i dreapta și animale multe?